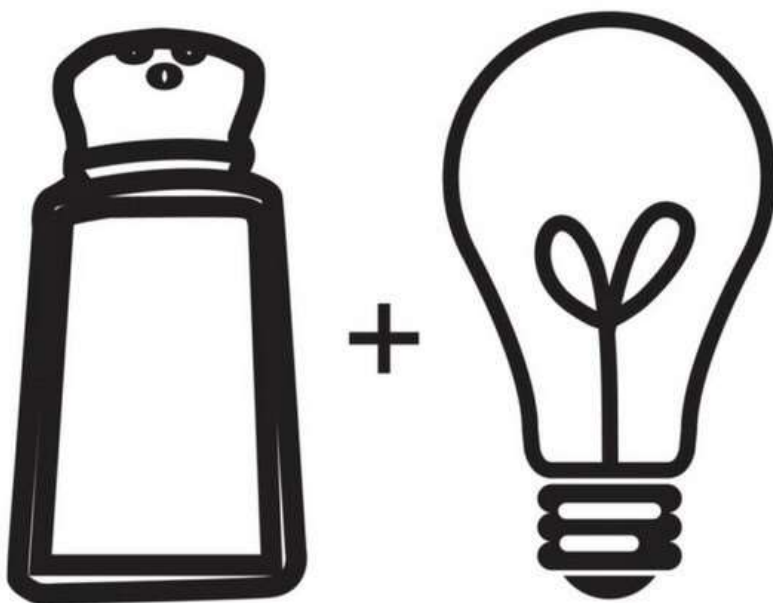

Nedělní úvaha (kázání) na text Matoušova evangelia

O soli a světle

Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

(Bible, Matoušovo evangelium, 5 kapitola)

Vhodné je doplnit tento text četbou 4. kapitoly o povolání učedníků a Pavlovými slovy z jeho dopisů do Korintu a Efezu (2K 4,5-6, Ef 5,8-14).

Dnešní porci z Ježíšova Kázání na hoře začneme přece jen o pár biblických řádek dříve. Připomeneme si nedávné Ježíšovo povolání učedníků, tedy těch, kteří především nyní Ježíši na hoře naslouchají. V dnešním prvním čtení jsme mohli na jejich povolání zavzpomínat. "Pojďte za mnou!" vyzval je. Zdá se, že Ježíše viděli poprvé v životě. A kvůli němu měli hned měnit své životy?

Dá se toho spoustu namítnout. Např. že lze věřit, uznávat Boha i Ježíše, a přece nikam nechodit, neopouštět svůj rybník a své sítě. "*Nejde o to, co dělám a zda jsem v kostele, ale o to, zda věřím*", říkávají často mladí lidé. Zní to logicky. A teď se podívejte do toho příběhu, na to Ježíšovo povolání prvních učedníků, kteří jej v tu chvíli viděli nejspíš poprvé v životě! Jakou oni mohli mít víru!? Věřili snad v Krista?? A Ježíš se jich také na žádnou víru neptá! Neptá se: "Znáš mne?" "Věříš ve mne?" "Věříš v Boha?" On prostě a stručně zavelí: "Vstaň a pojď!"

Co to znamená zvednout se, co přináší následování Krista, o tom není pochyb. Budete pomlouváni, podezíráni, nebudou vás mít rádi. Slovy samotného Ježíše: *Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a živě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.* Těmi slovy Ježíš ve svém kázání k právě povolaným začíná. A nás o to palčivěji napadá otázka Proč uposlechnout? Proč Krista následovat?? Proč se vlastně stát křesťanem??? A pak přijdou ona dvě přirovnání. *Jste jako sůl země. Jste jako světlo světa.* Chce se snad říci, že přes veškerý posměch a pronásledování nás tato země potřebuje jako sůl, a tento svět je bez nás zapeklitě temné místo?

"Naše země že potřebuje křesťany?", divila by se asi většina lidí našeho státu. "A k čemu?!" A dodávali by, že třeba je především chytrých ekonomů, šikovných sládků či např. čínských investorů. Křesťané se většinou neobjevují na titulní straně novin. A pokud nerestituují nějaký majetek, neobjevují se ani na straně poslední. Křesťany že by tato země, potřebovala jako sůl?? A myslel to ten Ježíš vůbec takhle?

Inu, myslel to úplně stejně jako v naší národní pohádce Sůl nad zlato. Tam také není nikomu jasné, k čemu by taková sůl byla dobrá. A dokud sůl nechybí, nedochází nikomu, že se bez ní těžko žije.

K čemu je sůl vlastně dobrá? V čem tkví její nepostradatelnost? Ani v podobenství, ani v pohádce odpověď nenajdete. A tak někteří soudí, že chuť je onou chvályhodnou vlastností světu. Jenže si zkuste představit přesolené jídlo. A tak škodolibý posluchač namítne, že je-li soli příliš, je-li příliš křesťanů, není to k vydržení. A my si zase můžeme trochu oddechnout, že po troškách a po špetkách

soli stačí, a že masovost křesťanství by byla spíše na škodu.

Jiní si všimají, že sůl konzervuje, resp. brání hnilobě. A zdali to není hniloba, která zachvacuje a ničí celek, jako ničí společnost taková davová psychóza, fanatismus či pýcha snoubící se s hloupostí? Pak by to znamenalo, že bychom měli jako sůl právě podobným hnilobným tendencím společnosti bránit. Ale to je panečku přetěžký úkol. A zvládnou ho navíc i jiné prostředky, a tak jsme v hledání nezastupitelného významu soli opět na začátku a myslím, že konce se nedobereme. Zůstává ono pohádkové zjištění, že, byť přesně nevíme k čemu, sůl potřebujeme a její důležitost si uvědomíme až ve chvíli, kdy se bez ní život začne podivně kazit.

"My jsme sůl země, my jsme nepostradatelní", zvolají možná Ježíšovi žáci po tomto výkladu, ač ani jejich okolí, ba ani oni sami netuší, v čem tkví jejich nepostradatelnost. Ale pocit hrdosti a exkluzivity v nich naroste obzvláště poté, co se dozvedí, že jsou také světlo světa. "Bez nás pozbude svět chuti a bude zatraceně temný", napadá je.

Zdálo by se tedy, že oním hledaným důvodem k následování Ježíše je naše láska ke světu, k rodné zemi. Jenže mám obavu, že i tady jsme Krista tak úplně nepochopili. Jistě, s lidským světem není něco v pořádku. Ale víra ve vlastní důležitost a nepostradatelnost není v pořádku rovněž. Ba může vést k náboženskému teroru, k hlásání zla ve jménu Božím.

Podívejme se tedy na Ježíšova slova znovu, v kontextu celého evangelia a všeho, co Ježíš a učedníci společně zažijí. Myslím si totiž, že dle Krista jsou jeho žáci nepostradatelní nejen pro svět, ale především pro Ježíše samotného. Celé to vypráví těm, kteří jej tak pokorně a poslušně uposlechli jeho pozvání, svým učedníkům, svým rybářům, svým následovníkům. Těm, jejichž víra se teprve rodí a bude se neustále obnovovat a ztrácet. **Ne o svět, ale o ně má strach**; bojí se, aby nepozbyli svých kvalit, obrazně řečeno, své slanosti. Bojí se, aby se ve světě neztratili, aby se se jako hořící lampy neukryli někde pod nádobou, kde jim dojde vzduch, oni vyhoří a zhasnou.

Ježíš tu vypráví své podobenství, obrazně nám popisuje naši roli soli či světla, a na první pohled se může zdát, že na nás nakládá přetěžký úkol zažehnutí požáru světové revoluce. Že po nás chce, abychom to těm zlým a bezbožným pořádně osolili. Dovolím si však tvrdit, že to po nás Bůh nechce. Spíše chce, abychom nepozbyli chuti (a nestali se nemastní, neslaní a Bohu nechutní). Abychom sami sobě a Bohu nevyhasli. Protože právě Bohu máme svítit, aby nás viděl, aby nás našel i uprostřed nejtemnější noci (Mt 25,1-13). Pravda, přitom budeme svítit i

světu kolem. Dobré světlo se ovšem nesnaží zapálit dům a vyvolat požár. Je však vidět, aby každý, kdo chce, mohl přijít blíž, přestal klopýtat, rozkoukal se a už nebloudil.

"Jste jako město na kopci", říká Ježíš. "Budete na očích. Bude na vás vidět. Nemá smysl se skrývat. Tak ať to, co děláte, není pro ostudu. Ale hlavně ať to vždy vede k poznání, že jste moji, že vás mám rád. Že tak jako otec dohlíží na svoje děti, aby se jim něco nestalo, tak i já chci na vás vidět, chránit vás, přispěchat na pomoc, bude-li třeba."

Tady se rodí víra. Nikoli v lepší svět, ale v Boží zájem o nás, povolání. Být Kristův, být křesťanem, není zase tak těžké, jak by se mohlo zdát. Spíše než kdovíjak propracovanou víru a znalost všech odpovědí, to vyžaduje vykročení, vyjití, následování. Prostě nezůstat doma. A v další fázi to znamená mít Boha rád, vnímat jej jako otce a až sobecky přijmout, že mu nejde o svět, ale o jeho děti. A s touto láskou se neukrývat, nezapírat ji, neschovávat za běžné starosti a povinnosti. Paradoxně se pak může stát, že tento láskyplný vztah k Bohu dojde ocenění i v temném světě kolem. I když na první stránku v novinách to asi nebude.

V Lysé nad Labem 5. neděle postní, 7. dubna 2019

Doplnění z dopisů apoštola Pavla

Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána, a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvětil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. (2K 4,5-6)

I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu. Nepodílejte se na neúčinných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, o čem jde. A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus. (Ef 5,8-14)

Navštivte webové stránky našeho sboru, stáhněte si další kázání, prohlédněte fotografie, mějte přehled o aktuálním dění v evangelickém sboru v Lysé nad Labem.

www.lysa.evangelnet.cz